# Trình duyệt của bạn đã tắt chức năng hỗ trợ JavaScript. (2)

*Truyện Tiền Thân Đức Phật (Túc Sinh Truyện)*

Trình duyệt của bạn đã tắt chức năng hỗ trợ JavaScript.

Website chỉ làm việc khi bạn bật nó trở lại.

Để tham khảo cách bật JavaScript, hãy click chuột vào đây !

Trang nhất • Giới thiệu • Tin Tức

» Tin phật sự Đà Lạt - Lâm Đồng
» Ban trị sự Phật giáo Tp Đà Lạt
» Địa chỉ các chùa Đà Lạt
» Phật học
» Thư viện
» Thông báo
» Chương trình hoạt động
» Lời Phật dạy
• ĐẠI TẠNG KINH VIỆT NAM

» TẠNG KINH PALI » TẠNG KINH HÁN TẠNG

• Thư viện

» Nhạc thiền » Thơ thiền » Tranh thiền

• Lịch sử

» LỊCH SỬ PHẬT THÍCH CA » Lịch Sử Chư Tổ » Lịch Sử Chư Vị Hòa Thượng

• Liên hệ • Thống kê

» Theo đường dẫn đến site
» Theo quốc gia
» Theo trình duyệt
» Theo hệ điều hành
» Máy chủ tìm kiếm
» ĐẠI TẠNG KINH VIỆT NAM » TẠNG KINH PALI » Kinh tiểu tụng » Nội dung

02. CHƯƠNG III (tiếp theo) Phẩm Ba Bài Kệ 5 Thứ bảy - 28/09/2013 20:57

Chuyện Tiền Thân Đức Phật (III) Jàtaka Tác giả: Hòa thượng Thích Minh Châu dịch Việt

Mục lục

• 01. Giới Thiệu

• 0 2. CHƯƠNG III (tiếp theo) Phẩm Ba Bài Kệ

• 03. CHƯƠNG IV Phẩm Bốn Bài Kệ

• 04. CHƯƠNG V Phẩm Năm Bài Kệ

• 05. CHƯƠNG VI Phẩm Sáu Bài Kệ

• 06. CHƯƠNG VI Phẩm Ba bài Kệ 7

• 07. CHƯƠNG VI Phẩm Ba bài Kệ 8

• 08. CHƯƠNG VI Phẩm Ba bài Kệ 9

02. CHƯƠNG III (tiếp theo) Phẩm Ba Bài Kệ 277. Chuyện Chim Bồ Câu (Tiền thân Romaka)

Dãy đồi này năm mươi năm lẻ một..,

Chuyện này do bậc Đạo Sư kể tại Trúc-Lâm về một mưu toan giết hại.

Các chi tiết của chuyện được diễn ta như sau: *

Ngày xưa, khi Brahmadatta là vua xứ Ba-la-nại, Bồ-tát sinh làm một con Bồ câu, sống với một đàn bồ câu đông đúc ở giữa khu rừng trong một cái động ở dãy đồi. Có một nhà tu khổ hạnh rất đức độ đến dựng một túp lều để ở, bên trong một cái động khác của dãy đồi, gần bìa làng, không xa chỗ ở của đàn bồ câu. Bồ-tát thường đến thăm và được nghe những lời dạy quí giá.

Sau khi sống ở đó một thời gian dài, nhà tu khổ hạnh ra đi. Bấy giờ lại có một người giả làm một nhà tu khổ hạnh đến đó ở. Bồ-tát cũng cùng cả đàn bồ câu đến viếng thăm, kính cẩn chúc tụng người ấy. Đàn chim cứ nhảy nhót suốt ngày quanh chỗ của người ẩn dật, mổ đồ ăn trước cửa động và đến chiều mới bay về nhà. Người tu khổ hạnh giả mạo kia sống ở đó hơn năm mươi năm.

Một hôm, người làng đến cho ông một số thịt bồ câu đã được nấu chín. Ông rất thích mùi vị ấy và hỏi xem đó là thịt gì thì được trả lời là thịt bồ câu. Ông tự nghĩ: "Từng đàn chim Bồ câu thường đến nơi trú ẩn của ta, ta phải giết vài con để ăn mới được".

Thế là ông ta lấy gạo, bơ, sữa, ngò, tiêu và để sẵn sàng. Ông dấu một cái gậy trong chéo áo, ngồi trước cửa lều và chờ bầy chim bồ câu đến.

Khi Bồ-tát bay đến cùng đàn bồ câu, ngài phát hiện được việc ác mà người tu khổ hạnh giả mạo kia đang mưu định: "Nhà tu ác độc đang ngồi với bộ tịch giả dối kia, có lẽ ông đã ăn mất một số trong bọn ta rồi, ta sẽ vạch mặt ông ta!".

Thế rồi ngài đáp xuống phía dưới gió và đánh hơi kẻ ác kia: "Đúng rồi, - ông nói - người này muốn giết chúng ta mà ăn thịt; chúng ta chớ đến gần ông ta". Rồi ngài cùng cả đàn chim bay đi. Thấy Bồ-tát bay ra xa, người ẩn dật kia tự nghĩ: "Ta sẽ nói vài lời ngọt ngào với nó để làm thân, rồi giết nó mà ăn thịt". Rồi ông ta đọc hai bài kệ sau:

Dãy đồi này, năm mươi năm lẻ một,

Lũ chim muông vẫn lui tới thăm ta.

Ở nơi đây bao đầm ấm, an hòa.

Đâu cần phải e dè hay sợ hãi!

Thế mà nay lũ cháu chắt con cái

Ngại nơi này, bay đến ở đồi kia.

Chúng đã quên niềm kính trọng ngày xưa,

Chúng có phải bầy chim dòng giống cũ?

Bồ-tát liền quay lại đọc bài kệ thứ ba:

Ta chẳng khùng đâu, biết rõ ông,

Ta đây, dòng giống của tôn tông.

Còn ông vẫn thế, rắp tâm hại,

Ẩn giả, ta đây phải ngại ngùng.

"Chúng đã vạch mặt ta rồi". Nhà tu khổ hạnh giả mạo kia nghĩ thế rồi ném cây gậy vào con chim nhưng ông không ném trúng được.

- Đi đi, ông bảo, ta đã bắt hụt mi! "Ông bắt hụt chúng tôi - Bồ-tát nói - nhưng ông sẽ không bắt hụt bốn địa ngục đâu! Nếu ông còn ở đây, tôi sẽ gọi người làng và bảo họ đến bắt ông về tội trộm. Hãy cút đi nhanh lên!

Bồ-tát dọa ông ta như thế rồi bay đi. Kẻ ẩn dật kia không thể sống ở đó lâu hơn nữa.

*

Khi bậc Đạo Sư kể xong Pháp thoại này, Ngài nhận diện Tiền thân:

- Bấy giờ Đề-bà-đạt-đa là nhà tu giả mạo, còn vị tu khổ hạnh đầu tiên, kẻ thiện hạnh, là Xá-lợi-phất và con Bồ câu đầu đàn chính là Ta đây.

-ooOoo- 278. Chuyện Con Trâu (Tiền thân Mahisa)

Sao ngài vẫn kiên trì..,

Chuyện này do bậc Đạo Sư kể tại Kỳ Viên về một con khỉ ngỗ nghịch.

Tại Xá-vệ, một gia đình kia có một con khỉ. Con khỉ này thường chạy đến chuồng voi, nhảy lên lưng một con voi hiền lành, phóng uế trên đó rồi bắt đầu chạy nhảy lung tung. Con voi kia vừa hiền lành vừa nhẫn nại, chẳng làm gì cả. Nhưng một hôm kia, một con voi trẻ và hung dữ đứng vào chỗ của con voi hiền nọ, khỉ cứ tưởng là con voi thường ngày, liền trèo lên lưng nó. Nó bị voi dùng vòi chộp lấy và quật xuống đất, khiến nó bị vỡ ra từng mảnh.

Các Tỷ-kheo biết được chuyện này và một hôm họ đem ra bàn tán:

- Này các hiền hữu có nghe chuyện con khỉ ngỗ nghịch đã lầm tưởng con voi dữ là con voi hiền nên trèo lên lưng nó để mất mạng không?

Bậc Đạo Sư bước vào và hỏi:

- Này các Tỷ-kheo, các ông ngồi đây bàn tán chuyện gì thế?

Và khi được các Tỷ-kheo kể chuyện ấy, Ngài bảo:

- Đây không phải là lần đầu tiên con khỉ ngỗ nghịch làm như thế, trước kia nó cũng đã làm như thế.

Rồi Ngài kể một chuyện đời xưa. *

Ngày xưa, khi Brahmadatta là vua xứ Ba-la-nại, Bồ-tát là một con Trâu sinh ra trong vùng Tuyết Sơn (Hy-mã-lạp Sơn) ngài lớn lên, to lớn, khỏe mạnh và thường đi đây đó khắp đồi núi, đỉnh cao, hang sâu, rừng già.

Lần nọ, ngài trông thấy một cái cây thích ý, liền đứng dưới cây để ăn.

Bấy giờ, một con Khỉ ngỗ nghịch từ trên cây nhảy xuống trên lưng Trâu. Khỉ nắm một sừng trâu, móc đuôi và đu đưa thân mình. Bồ-tát tràn đầy kiên nhẫn, đức độ, từ bi đã không để ý tới sự ngỗ nghịch của Khỉ. Con Khỉ kia cứ làm như thế mãi.

Nhưng một hôm, vị thần của cây đứng trên thân cây hỏi Bồ-tát:

- Thưa ngài Trâu chúa, sao ngài cứ để mặc cho con khỉ ngỗ nghịch kia hỗn hào mãi thế? Hãy khiến nó chấm dứt đi thôi!

Và nói rộng điều này, vị thần cây đọc hai bài kệ sau đây:

Sao ngài vẫn kiên trì

Chịu đựng chuyện kỳ quặc,

Khỉ hỗn hào ích kỷ

Quấy phá ngài lắm khi?

Hãy đạp nó bằng chân

Hãy đâm nó bằng sừng,

Phải liền ngăn cản nó

Kẻo bọn trẻ khinh lờn.

Bồ-tát nghe thế liền trả lời:

- Này thần cây, chịu cho nó bạc đãi mà không nguyền rủa thọ sanh, dòng dõi, thế lực của nó, nếu điều ấy ta không giữ được thì nguyện ước của ta sao toàn vẹn? Nhưng rồi con khỉ kia cũng sẽ làm như thế đối với kẻ khác vì tưởng ai cũng như ta. Và nếu nó làm như thế với những con trâu khác thì nó sẽ bị hại ngay. Thế là ta được miễn đi sự phiền nhiễu và việc giết chóc.

Thế rồi ngài đọc tiếp bài kệ thứ ba:

Nếu nó quấy kẻ khác,

Như đã quấy ta đây,

Nó liền bị hạ sát,

Ta sẽ thảnh thơi ngay.

Ít ngày sau, Bồ-tát đi nơi khác. Một con trâu rừng khác hung hãn đến đứng vào chỗ của ngài. Con khỉ ác hiểm kia tưởng con trâu mới đến là con trâu trước kia, liền trèo lên lưng và làm như trước. Con trâu rừng quật nó xuống đất, dùng sừng đâm thủng ngực nó rồi lấy chân dẫm nát nó.

*

Khi bậc Đạo Sư kể xong Pháp thoại này, Ngài tuyên thuyết Tứ Đế và nhận diện Tiền thân:

- Con trâu dữ trước kia là con voi dữ bây giờ đó, con Khỉ ngỗ nghịch trước kia cũng chính là nó bây giờ, còn con Trâu đức độ cao cả ấy chính là Ta.

-ooOoo- 279. Chuyện Con Hạc (Tiền thân Satapatta)

Như chàng trai trẻ trên đường..,

Chuyện này do bậc Đạo Sư kể tại Kỳ Viên về Panduka và Lohita.

Có sáu người ngoại đạo, hai người là Mettiya và Bhummaja sống gần Vương Xá; hai người là Assaji và Punabbasu ở gần Kitàriji và hai người sống ở Kỳ Viên gần Xá-vệ là Panduka và Lohita. Họ thường hạch hỏi những vấn đề nằm trong học thuyết. Hễ ai là bè bạn thân thiết với họ thì họ khích lệ và bảo:

- Này bạn, bạn chẳng thua kém ai ở đây về thọ sanh, dòng dõi và phẩm chất, nếu bạn phát biểu ý kiến của bạn, người ta sẽ học hỏi nhiều điều hay ở bạn đấy.

Một mặt họ bảo như thế, một mặt họ lại ngăn cản người kia phát biểu ý kiến của mình. Do đó sinh ra gây gổ, bất hòa tranh cãi. Các Tỷ-kheo kể lại sự việc cho Thế Tôn. Vì thế, ngài họp các Tỷ-kheo để giảng giải, rồi cho mời Panduka và Lohita đến hỏi:

- Này các bằng hữu, có phải chính bạn đòi hỏi một số vấn đề ngăn cản người ta phát biểu ý kiến của họ không?

Họ đáp:

- Thưa vâng.

Ngài dạy:

- Thế thì thái độ của các bằng hữu cũng giống như chàng trai và con Hạc.

Rồi Ngài kể một câu chuyện đời xưa. *

Ngày xưa, khi vua Brahmadatta trị vì xứ Ba-la-nại, Bồ-tát sinh ra trong một gia đình tại một làng Kàsi. Khi ngài lớn lên, thay vì sinh sống bằng nghề nông hay bằng nghề buôn bán, ngài lại tụ họp năm trăm tên cướp rồi lên làm đầu đảng, sinh sống bằng cách chận đường hoặc vào nhà cướp của.

Bấy giờ có người chủ đất cho người kia vay một ngàn đồng tiền. Nhưng trước khi được trả tiền, ông ta lại chết đi. Ít lâu sau, người vợ đang hấp hối trên giường bệnh, gọi con trai và bảo:

- Này con, cha con có cho người kia mượn một ngàn đồng và đã chết đi khi chưa lấy được tiền lại. Nếu mẹ chết rồi thì người kia sẽ không chịu trả cho con đâu. Bây giờ con hãy đi bảo ông ta kiếm tiền mà trả lại.

Người con ra đi và đòi được tiền.

Trước đó bà mẹ đã chết nhưng vì quá thương con nên bà bỗng tái hiện thành một con Chó rừng chạy trên đường đứa con đang đi. Lúc bấy giờ tên cướp và đồng bọn đang ở trên đường chờ cướp của hành khách. Khi thấy con mình vào tới cửa rừng, con Chó rừng cứ quanh quẩn lui tới tìm cách giữ anh ta lại.

- Con ơi - Chó rừng bảo - chớ vào rừng, bọn cướp đang ở đấy, chúng sẽ giết con và lấy mất tiền của con.

Nhưng người con không hiểu được ý mẹ:

- Thật là xui - anh ta bảo - con Chó rừng này cố cản đường ta!

Thế là anh dùng gậy và dùng vài cục đất để đuổi nó đi, rồi anh ta bước vào rừng.

Lại có một con Hạc bay về phía bọn cướp và kêu lên:

- Người kia đang có trong tay một ngàn đồng đấy, hãy giết nó đi mà lấy tiền!

Anh bạn trẻ kia lại không biết Hạc đang làm gì nên lại nghĩ: "May quá! Đây là con chim mang điều may! Thế là ta được điều lành đây!" Anh ta kính cẩn chào và la lên:

- Ngài ơi, hót lên đi, hót lên đi!

Bồ-tát vốn hiểu hết mọi thứ tiếng, quan sát các sự việc và nghĩ: "Con Chó rừng kia phải là mẹ của người ấy nên mới cố ngăn anh ta và bảo rằng anh ta sắp bị giết và bị cướp; còn con Hạc phải là kẻ đối nghịch nên mới bảo: "Giết nó đi mà lấy tiền!"; và người kia chẳng biết gì cả, đã đuổi mẹ mình là kẻ cầu mong cho mình được tốt lành; trong khi con Hạc là kẻ chỉ mong anh ta gặp điều hung dữ thì anh ta lại tôn kính, tin rằng đó là kẻ mang cho mình may mắn! Cái anh chàng này thật là rồ dại.

(Các vị Bồ-tát, dù là những bậc Đại Sĩ, đôi khi do sinh ra làm ác nhân, cũng lấy của cải người khác. Người ta bảo đó là một sự sai lầm trong vận mệnh).

Thế là chàng thanh niên kia tiếp tục đi và chẳng bao lâu rơi vào tay bọn cướp, Bồ-tát bắt anh ta và hỏi:

- Quê anh ở đâu?

- Ở Ba-la-nại.

- Anh vừa từ đâu tới?

- Một người ở trong làng kia nợ tôi một ngàn đồng và tôi từ nơi đó tới đây. - Anh đã lấy được tiền chưa?

- Vâng, tôi lấy được rồi.

- Ai sai anh đi?

- Thưa ngài, cha tôi đã chết, mẹ tôi đang bệnh, chính mẹ tôi đã sai tôi đi vì bà nghĩ rằng tôi sẽ không đòi được tiền khi bà đã chết.

- Anh có biết bây giờ mẹ anh ra sao không?

- Thưa ngài không.

- Bà đã chết sau khi anh ra đi và vì quá thương anh mà bà liền hóa thành một con Chó rừng và cố ngăn anh vì sợ anh sẽ bị giết. Chính bà lại bị anh đuổi đi. Còn con Hạc kia là một kẻ thù của anh, chính nó đến bảo chúng ta hãy giết anh và đoạt tiền của anh. Anh thật là rồ dại vì nghĩ rằng mẹ anh là kẻ cầu họa cho anh trong khi bà chỉ mong anh được tốt lành, và ngược lại, rằng con Hạc kia là kẻ cầu phúc cho anh trong khi nó lại cầu họa cho anh. Con Hạc chẳng làm gì tốt cho anh, còn mẹ anh lại rất tốt với anh. Hãy giữ lấy tiền của anh và đi đi!

Rồi Bồ-tát thả cho anh ta đi.

*

Khi bậc Đạo Sư kể xong Pháp thoại này, Ngài đọc các bài kệ sau;

Như chàng trai trẻ trên đường,

Chó rừng ấy đã làm chùng bước chân.

Chàng ta nhầm tưởng ác nhân,

Nào ngờ là kẻ cho chàng điều hay.

Lại nhầm Hạc chính bạn ngay,

Trong khi Hạc lại quyết bày ác mưu.

Nay có kẻ được nhiều bạn tốt,

Lại hiểu lầm sai sót bạn hiền,

Tai không nghe tiếng bạn khuyên

Những điều tốt đẹp dành riêng cho mình.

Hễ người ca tụng mới tin,

Ấy điều hung xấu đã liền hé ra:

Như chàng trai trẻ ngày xưa

Yêu con Hạc nọ bay qua đầu mình.

*

Khi bậc Đạo Sư diễn giảng xong đề tài này, Ngài nhận diện Tiền thân:

- Bấy giờ tướng cướp chính là Ta.

-ooOoo- 280. Chuyện Kẻ Phá Hư Giỏ (Tiền thân Puta-Dùsaka)

Hẳn chúa đàn có tài khéo léo..,

Chuyện này do bậc Đạo Sư kể tại Kỳ Viên về một kẻ phá hư giỏ.

Ở Xá-vệ, một vị quan nọ mời đức Phật và hội chúng đệ tử của Ngài và đưa các vị đến ngồi trong vườn của ông. Khi ông phân phát đồ dùng trong bữa cơm, ông bảo:

- Vị nào muốn đi dạo trong vườn thì xin cứ đi.

Các Tỷ-kheo đi đây đó trong vườn. Bấy giờ, người giữ vườn leo lên một cái cây rậm lá, hái một nắm lá và bảo:

- Cái này để đựng hoa, còn cái này để đựng quả.

Thế rồi ông kết lá thành những cái giỏ và thả xuống gốc cây. Cứ mỗi cái giỏ rơi xuống liền bị ngay đứa con trai nhỏ của ông ta đến phá hư hết. Các Tỷ-kheo kể chuyện này cùng bậc Đạo Sư. Ngài dạy:

- Này các Tỷ-kheo, đây không phải là lần đầu tiên cậu bé phá hư giỏ, trước kia cậu ấy cũng đã làm như thế.

Rồi Ngài kể một chuyện đời xưa. *

Ngày xưa khi Brahmadatta là vua xứ Ba-la-nại, Bồ-tát sinh ra trong một gia đình nọ ở Ba-la-nại. Ngài lớn lên và trở thành gia trưởng.

Nhân có việc, ngài đi ngang qua một khu vườn trong đó có một bọn khỉ đang sinh sống. Người giữ vườn đang ném xuống những cái giỏ bằng lá như đã kể trên, và con Khỉ đầu đàn đến phá hư giỏ khi chúng vừa rơi xuống, con Khỉ tưởng rằng xé các giỏ ấy là làm vui lòng chủ. Rồi Ngài đọc bài kệ thứ nhất:

Hẳn chúa đàn có tài khéo léo

Làm giỏ kia lắm nẻo công phu,

Đời nào ông lại làm hư

Trừ phi giỏ khác ông trù làm thêm.

Nghe thế con Khỉ đọc bài kệ thứ hai:

Từ cha mẹ đến tôi nữa đó,

Có thế nào làm giỏ như người?

Người làm, ta xé rã rời

Tính riêng loài khỉ truyền đời là đây!

Và Bồ-tát trả lời bằng bài kệ thứ ba:

Nếu ta tính riêng bầy khỉ đột,

Quả là không thích hợp tính này!

Dù ngươi có đúng hay sai,

Cũng không đáng kể cả hai, cút liền!

Bồ-tát trách rầy như thế rồi ra đi.

*

Khi kể xong Pháp thoại này, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân:

- Bấy giờ con Khỉ là cậu bé phá hư các giỏ kia, còn người trí nọ là Ta.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 Trang cuối

Tác giả bài viết: HT Thích Minh Châu

Nguồn tin: Viện nghiên cứu Phật học Việt Nam

Tổng số điểm của bài viết là: 0 trong 0 đánh giá 1 2 3 4 5 Click để đánh giá bài viết

Từ khóa: tiền thân , minh châu , mục lục , giới thiệu , tiếp theo , bồ câu , năm mươi , giết hại , chi tiết , như sau , ngày xưa , đông đúc , nhà tu , khổ hạnh , thời gian , ra đi , viếng thăm , kính cẩn , nhảy nhót , ẩn dật , đồ ăn

Xem phản hồi -- Gửi phản hồi

Bạn cần đăng nhập thành viên để sử dụng chức năng này

Những tin mới hơn

03. CHƯƠNG IV Phẩm Bốn Bài Kệ 3 (29/09/2013) 03. CHƯƠNG IV Phẩm Bốn Bài Kệ 4 (29/09/2013) 03. CHƯƠNG IV Phẩm Bốn Bài Kệ 5 (29/09/2013) 03. CHƯƠNG IV Phẩm Bốn Bài Kệ 6 (29/09/2013) 03. CHƯƠNG IV Phẩm Bốn Bài Kệ 2 (29/09/2013) 03. CHƯƠNG IV Phẩm Bốn Bài Kệ (29/09/2013) 02. CHƯƠNG III (tiếp theo) Phẩm Ba Bài Kệ 7 (28/09/2013) 02. CHƯƠNG III (tiếp theo) Phẩm Ba Bài Kệ 8 (28/09/2013) 02. CHƯƠNG III (tiếp theo) Phẩm Ba Bài Kệ 9 (28/09/2013) 02. CHƯƠNG III (tiếp theo) Phẩm Ba Bài Kệ 6 (28/09/2013)

Những tin cũ hơn

02. CHƯƠNG III (tiếp theo) Phẩm Ba Bài Kệ 4 (28/09/2013)
02. CHƯƠNG III (tiếp theo) Phẩm Ba Bài Kệ 3 (28/09/2013)
02. CHƯƠNG III (tiếp theo) Phẩm Ba Bài Kệ 2 (28/09/2013)
02. CHƯƠNG III (tiếp theo) Phẩm Ba Bài Kệ (28/09/2013)
Chuyện Tiền Thân Đức Phật (III) Jàtaka (28/09/2013)
[15] PHẨM KOSYA (28/09/2013)
14] PHẨM SANKAPPA 3 (28/09/2013)
[14] PHẨM SANKAPPA 2 (28/09/2013)

[14] PHẨM SANKAPPA (28/09/2013)
[13] PHẨM SIGÀLA (Chó rừng) 3 (28/09/2013)
Giới thiệu về Chùa Linh Sơn - Đà Lạt

Tài khoản

Mật khẩu

Quên mật khẩu? Đăng nhập bằng OpenID Google Yahoo Myopenid

Phật Thích Ca Hoa sen Cờ Phật Giáo

Ý nghĩa hoa sen trong Phật Giáo Ý nghĩa hoa sen trong Phật giáo Hỏi: Kính bạch thầy, mỗi khi vào chùa nhìn lên bàn Phật, thấy tượng Phật ngồi trên tòa sen, nhưng thú thật con không hiểu ý nghĩa của hình ảnh hoa sen như thế nào? Mà khi vào chùa nhìn đâu cũng thấy hoa sen cả. Kính mong thầy giải thích cho chúng con hiểu. Con cám...

Địa chỉ : 120 Nguyễn Văn Trỗi, phường 2 Chùa Linh Sơn, Tp Đà Lạt - Lâm Đồng.Điện thoại : 0633836658. Email : phatgiaodalat@yahoo.com

*Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.*